

kan eller bør staae isoleret, fordi den, hvis den er utilstrækkelig til sit Formaal, nødvendigviis maa have Succurs af andre Dele af Statsformuen, og hvis den frembyder noget Oversflud, hverken kan eller bør opdynge Capitaler, for hvilke der ikke er Anvendelse i det Siemed, hvori Fonden nærmest er stiftet. Men skulde der vise sig noget Oversflud, maa det vel ansees for givet, at Lovgivningsmagten ikke vil lade det ubenyttet til andre Statsdiemed, saaledes som vi stadig see er Tilfældet med de overskydende Midler af andre særlige Fonds, og netop fordi det er en uundgaelig Skjæbne for alle særlige Fonds, at de maa afgive deres Oversflud til andre Diemed — netop derfor maa Mindretallet ansee det for aldeles illusorisk, at ville danne en særlig Fond i det her paatænkte Diemed. Naar en Post er optagen i Budgettet — og det maa vel erindres, at det er den betydningsfulde Forandring, som vi staae isærd med at foretage med de Midler, hvorom her er Spørgsmaal, de Midler, der have tjent til Geistlighedens Lønning, og som hidtil naget deres store Betydning for Statshuusholdningen have havt en exceptionel Stilling — naar altsaa dette Skridt er gjort, er det aabenbart, at Anvendelsen af disse Midler er underlagt den lovgivende Magt, og dersom en Indtægt viser noget Oversflud udover det, som hører til at fremme dens nærmeste Formaal, da vil det visstnok ikke mangle paa Anvendelse for dette til andre Diemed. Men paa den anden Side antage vi det ogsaa for givet, at hvor et saadant Tilfælde indtræder, at en Indtægt viser et saadant Oversflud udover sin nærmeste Bestemmelse, der vil det ikke være vanskeligt for den vedkommende Minister at erholde Lovgivningsmagtens Tilladelse til at anvende dette i beslægtede Diemed, og for at blive ved det her foreliggende, saa vil det neppe være forbundet med nogen Vanskelighed for den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, dersom de Midler, der indflyde i Statskassen af Tienderne skulde vise sig for oversflodige til deres nærmeste Formaal, da at erholde Bevilling til Anvendelse deraf til andre kirkelige Diemed, s. Ex. til en Kirkes Opførelse, Restauration eller Eignende. Det er altsaa Grunden, hvorfor vi have troet at burde stille vort

Forslag. Vi ansee det ikke for stemmende med sunde Grundsætninger for Finantsbestyrelsen, at danne saadanne særlige Fonds; vi ansee det for mindre betryggende for vedkommende Embedsmænd, og endelig ansee vi det for aldeles illusorisk, paa den Maade at ville conservere eller bevare en enkelt Deel af Statsformuen. Udvalgets ærede Fleertal har med Hensyn til vort Forslag anført, at det ikke vilde være billigt at undbrage Fjollekirken de Midler, som i en lang Række af Aar have været henlagte dertil, og der er talt om mulig Uro og Ungstelse, dersom der skulde vedtages andre Forholdsregler. Med Hensyn til det Første skal jeg tillade mig at bemærke, at saavidt jeg veed, ere alle Parter, som have gjort Forslag om disse Midlers Anvendelse, baade Regjeringsubkastet og Udvalgets Fleertal og dets Mindretal, i Fordelingen og i Benyttelsen deraf gaaede til den yderste Grændse af det Mulige, idet de have taget med til Anvendelsen Alt, hvad der paa nogen Maade kunde medtages uden at forberede Forlegheder. Jeg skjønner altsaa ikke, at der kan være Tale om at undbrage Fjollekirken noget af de Midler, som tidligere dertil have været henlagte. Hertil kommer, at ved Gjennemførelsen af den Lov, som foreligger, vil ingen af de Embedsmænd, som nu ere i Embederne, lide det mindste Skaar i deres Indtægter. Derimod ville en stor Deel faae deres Vilkaar bethdeligt forbedrede, ligesom Forholdet i det Hele taget for Fremtiden vil blive ordnet paa en saadan Maade, som maa ansees for den hensigtsmæssigste efter de givne Forhold og Omstændigheder. At der under disse Omstændigheder skulde være nogen Anledning til Tvivl og Uro, kan jeg ikke forstaae. Jeg troer derimod, at et ikke ringe Antal af de geistlige Embedsmænd vil med Glæde modtage en Lov saaledes som den foreliggende, og navnlig med den Forandring, som af Mindretallet er bragt i Forslag. Skulde der ikke bestomindre vise sig nogen Uro, saa kan jeg i den Henseende ganske gjøre den høitærede Kirke- og Underviisningsministers Ord, der ere bragte i en anden Anledning, til mine. De ere bragte i en anden Anledning, men udtaalte saaledes, at de aldeles passe paa det her foreliggende, hvorfor jeg ganske kan tiltrøde